

ใช้ชีวิตกับอัลกุรอาน

الحياة مع القرآن

< تايلاندية >

อาดิล अबดุลอะซีซ อัล-มิห์ลาวี

عادل عبدالعزيز المحلاوي

๒๐๑๓

ผู้แปล: แวมุฮัมหมัดซาบรี แวยะโก๊ะ

ผู้ตรวจทาน: ซุฟอัม อุษมาน

ترجمة: محمد صبري يعقوب

مراجعة: صافي عثمان

ใช้ชีวิตกับอัลกุรอาน

บทนำ

การสรรเสริญทั้งหลายเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ทรงประทานคัมภีร์แก่บ่าวของพระองค์และพระองค์มิได้ทรงทำให้มันมีการบิดเบือนแต่อย่างใด ฉันขอสรรเสริญต่อพระองค์ สُبْحَانَكَ ที่ทรงทำให้คัมภีร์ของพระองค์เป็นทางนำแก่บรรดาผู้ศรัทธา และฉันขอสดุดีแก่ผู้ที่อัลกุรอานถูกประทานลงมาให้เป็นแสงสว่างแก่หัวใจของท่าน และเป็นรัศมีแก่ทรวงอกของท่าน แล้วได้ยึดมั่นอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

อนึ่ง

การพูดถึงเรื่องราวของอัลกุรอานนั้น ถือเป็นการพูดในเรื่องที่ใหญ่ เพราะเป็นการกล่าวถึงคัมภีร์ที่มีความยิ่งใหญ่ ซึ่งไม่มีวันใดที่ฉันได้เขียนหรือได้พูดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับอัลกุรอานเว้นแต่มันจะมีสองความรู้สึกในตัวของฉัน นั่นคือความรู้สึกที่ตื้นเขินกับความรู้สึกที่ละเอียด กล่าวคือ ฉันตั้งใจที่ได้พูดถึงคำดำรัสของอัลลอฮ์ และละอายที่คนต่ำต้อยอย่างฉันถือวิสาสะมาพูดถึงคำดำรัสอันสูงส่งของพระองค์อัลลอฮ์ อย่างไรก็ตาม ฉันขอสรรเสริญต่อพระองค์ อัซซะวะญัลละ ที่อนุญาตให้คนอย่างฉันได้พูดถึงคำดำรัสของพระองค์นี้

และหากจะมีใครสักคนหนึ่งต้องการพูดถึงคำดำรัสของอัลลอฮ์ แน่แน่นอนว่าชีวิตของเขาทั้งชีวิตก็ไม่อาจที่จะพูดถึงเรื่องราวของมันได้อย่างครบถ้วน แต่ทว่า ฉันจะขอพูดถึงวิธีทำอย่างไรที่จะทำให้เนื้อหาของอัลกุรอานมีผลต่อมุสลิม โดยเฉพาะบรรดามุสลิมที่อยู่ในช่วงเวลาในเดือนเราะมะฎอน

มีรายงานที่น่าเชื่อถือว่าท่านอุมมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า

«لَوْ سَلِمَتْ قُلُوبُكُمْ مَا شَبِعْتُمْ مِنْ كَلَامِ رَبِّكُمْ»

ความว่า “หากหัวใจของพวกท่านมีความบริสุทธิ์จริง พวกท่านจะต้องโหยหาและไม่มีวันเต็มอิ่มกับคำดำรัสของพระผู้อภิบาลของพวกท่านอย่างแน่นอน”

นั่นเป็นเพราะอัลกุรอานคือคำดำรัสของอัลลอฮ์ ซึ่งคำดำรัสของพระองค์นั้นคือคุณลักษณะหนึ่งจากบรรดาคคุณลักษณะทั้งหลายของพระองค์

ประการแรก ขอให้ท่านได้พิจารณาเกียรติที่อัลกุรอานมอบให้กับคนของอัลกุรอาน (นั่นคือผู้ที่อ่าน ฟัง ใคร่ครวญ แล้วนำมาใช้) ซึ่งมีบันทึกในสุนันอัส-ติรมิซี จากหะดีษของท่านอบีฮุร็อยเราะฮ์เราะฮ์ฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านเราะฮ์ฎิยัลลอฮุ ค็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลัม ได้กล่าวว่า

«يَجِيءُ الْقُرْآنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ حَلِّهِ، فَيَلْبَسُ تَاجَ الْكِرَامَةِ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ زِدْهُ، فَيَلْبَسُ حُلَّةَ الْكِرَامَةِ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ ارْضَ عَنْهُ، فَيَرْضَى عَنْهُ»

ความว่า “อัลกุรอานจะมาในวันกิยามะฮ์แล้วกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ได้โปรดประดับประดาเขาด้วยเถิด” แล้วเขาก็ถูกประดับประดาด้วยมงกุฎแห่งเกียรติ หลังจากนั้นมันก็กล่าวอีกว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ได้โปรดประดับประดาเขาอีกเถิด” แล้วเขาก็ถูกประดับประดาด้วยอาภรณ์แห่งเกียรติ หลังจากนั้นมันก็กล่าวอีกว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ได้โปรดพึงพอพระทัยต่อเขาเถิด” แล้วเขาก็ได้รับความพึงพอพระทัย” (บันทึกโดยอัส-ติรมิซี หมายเลข 2915 ซึ่งชัยคุอัล-อัลบานีกกล่าวว่า เป็นหะดีษหะสันในเศาะฮีหฺ วัฎฏะอ์ฟี สุนันอัส-ติรมิซี หมายเลข 2915)

จะมีใครที่ดีเลิศที่สุดเยี่ยงท่านได้อีก ใ้ผู้ที่มีความผูกพันกับอัลกุรอาน ท่านนั้นได้รับมงกุฎและอาภรณ์ที่มีเกียรติ และได้ประสบความสำเร็จด้วยการได้รับความพึงพอพระทัยจากพระผู้ทรงเมตตา

แน่นอนว่า การมีชีวิตที่ผูกพันอัลกุรอานนั้น ถือเป็นกาชีวิตที่มีเกียรติ และถือเป็นความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย และถือเป็นชีวิตที่ดีเลิศที่สุดก็ว่าได้ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความเหมาะสมเป็นที่สุดสำหรับผู้ที่ศรัทธาที่มีความจริงใจต่อตัวเองที่จะต้องมีความจริงจังที่จะให้ตัวเขามีชีวิตที่แท้จริงที่ผูกพันกับอัลกุรอาน และขอให้ท่านได้พิจารณาการมีชีวิตของบรรดาชาวสะลัฟว่าพวกเขามีชีวิตที่ผูกพันกับอัลกุรอานอย่างไร แล้วมาเปรียบเทียบระหว่างการใช้ชีวิตของเรากับพวกเขาในขณะที่เราอ่านอัลกุรอาน

มีคนถามชาวสะลัฟท่านหนึ่งว่า “เมื่อท่านอัลกุรอาน ท่านจะพูดกับตัวเองบ้างไหม?”

ชาวสะลัฟท่านนั้นได้ตอบว่า “จะมีสิ่งใดที่ฉันรักยิ่งไปกว่าอัลกุรอานอีก จนฉันต้องพูดกับตัวเองเกี่ยวกับเรื่องนั้น?”

แท้จริง พวกเขาต่างรู้ดีว่าอัลกุรอานนั้นไม่ได้เป็นเหมือนคำพูดของมนุษย์ ซึ่งพวกเขาต่างมีความเชื่อมั่นอย่างสุดหัวใจต่อความสัจจริงของเนื้อหาของมัน สัญญาทั้งหมดของมันต้องเกิดขึ้นจริง วิธีการนำเสนอที่อัศจรรย์ของมันส่งอิทธิพลต่อหัวใจ ดังนั้น ชาวสะลัฟจึงหลงใหลดื่มด่ำกับมันยิ่งนัก จนพวกเขาให้ความสำคัญกับมันเหนือกว่าคำพูดของคนอื่นทั้งหมด เมื่อไรหนอที่เราท่านทั้งหลายจะได้บรรลุถึงสภาพเยี่ยงนั้นด้วย?

เดือนเราะมะฎอนถือเป็นโอกาสสำหรับเราในการทบทวนอัลกุรอานให้ยังคงความแม่นยำเป็นลำดับแรก และเป็นโอกาสอีกครั้งที่จะเอาจริงเอาจังในการอ่านอัลกุรอานให้มีผลต่อหัวใจ และสามารถ

เปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น โดยที่เรามีความปรารถนาที่จะให้พฤติกรรมของเราหลังจากที่ได้อ่านอัลกุรอานนั้นไม่เป็นเหมือนกับพฤติกรรมก่อนการอ่าน และการมีชีวิตของเราที่ผูกพันกับอัลกุรอานนั้นคือการมีชีวิตที่มีความรักใคร่ต่อบรรดาอายะฮ์ต่างๆ ของพระผู้ทรงเมตตา พร้อมทั้งให้เกิดจิตวิญญาณ

หากเดือนเราะมะฎอนเคยเป็นโอกาสที่จะเพิ่มจำนวนการเคาะตี้อัลกุรอาน ดังนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ดีกว่าสำหรับเราที่จะปรับเปลี่ยนความตั้งใจสู่การระดับนุรหรือฟินิจใคร่ครวญอัลกุรอานแทน กระทั่งให้มันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเรา และทำให้กิจการต่างๆ ของเราปรับเปลี่ยนสู่ทุกๆ สิ่งที่ดีงาม

ท่านจงมองไปยังการใช้ชีวิตของท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ อะลัยฮิสเศาะลาตุ วะสละม ซึ่งท่านเป็นผู้ที่ชอบอ่านอัลกุรอานและชอบฟังอัลกุรอานจากคนอื่น และผู้ที่สืบทอดตามหลังท่านมา อย่างท่านอับบูกุร และท่านอุมร์ ต่างก็เป็นบุคคลที่เคยร้องไห้เพราะอัลกุรอาน และได้ยินเสียงร้องไห้ของพวกเขาจากแฉะหมาดด้านหลัง

อะไรที่ทำให้พวกเขาร้องไห้ ทั้งๆ ที่พวกเขาล้วนเป็นวีรบุรุษกันทั้งสิ้น ?

เราเคยตั้งคำถามนี้กับตัวเราบ้างหรือไม่ ?

คำตอบของมันก็คือ ขอให้ท่านได้ร่วมใคร่ครวญพร้อมกับฉันต่อบรรดาอายะฮ์ที่อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ได้ยกย่องสรรเสริญแก่ผู้ที่ดีเลิศที่สุด (นั่นคือท่านนบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام) และบรรดาผู้ที่รักใคร่เป็นมิตรกับท่านที่ถูกเลือกสรร (นั่นคือบรรดาเศาะหาบะฮ์) ว่า

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝ ﴿٥٨﴾

[مریم: ๕๘]

ความว่า “ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานพวกเขาให้เป็นนบีที่มีเชื้อสายจากอาดัม และจากเชื้อสายผู้ที่เราบรรทุกไว้ในเรือกับนูหฺ และจากเชื้อสายของอิบรอฮีม และอิสรออีล(นบียะฮ์อูบ) และจากเชื้อสายผู้ที่เราได้ชี้แนะทางและเราได้คัดเลือกไว้ เมื่อบรรดาโองการของพระผู้ทรงกรุณาปรานีถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาจะก้มลงสujudและร้องไห้” (สุเราะฮ์ มัรยัม : 58)

ดังนั้น การร้องไห้ถือเป็นตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนที่สุดของผลที่เกิดขึ้นกับหัวใจ และเป็นตัวบ่งชี้ของการมีชีวิตที่แท้จริงด้วยความผูกพันกับอัลกุรอาน ซึ่งฉันมีความปรารถนาที่จะให้ทุกครั้งที่ท่านอ่านอัลกุรอานหรือฟังมัน ให้ท่านมีความรู้สึกว่ามันคือคำรัสของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างตัวท่าน ประทานริชกีแก่ท่าน และให้ความโปรดปรานแก่ท่านอย่างมากมาย ขอให้ท่านได้ฟินิจไต่ร่องทุกๆ อายะฮ์ หรือให้ดีกว่านั้นให้ฟินิจไต่ร่องทุกๆ คำของมัน แล้วท่านก็จะพบว่ามีความมหัศจรรย์บางอย่างเกิดขึ้นในจิตใจของท่าน

ฉันจะขอเสนอวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้เกิดผลและได้รับประโยชน์จากการอ่านแก่ท่าน ดังนี้

หนึ่ง... พยายามอ่านคำอธิบายง่ายๆ ในแต่ละอายะฮ์

โดยเฉพาะอายะฮ์ที่ต้องฟังคำอธิบาย (จึงจะมีความเข้าใจ)

สอง... ทำเสียงให้ไพเราะ

ในขณะที่อ่านอัลกุรอานให้ทำเสียงของท่านให้ไพเราะเท่าที่มีความสามารถที่จะทำได้ ดังที่มีหะดีษได้กล่าววว่า

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَعَنَّ بِالْقُرْآنِ»

ความว่า “ไม่ใช่พวกเรา ผู้ซึ่งไม่อ่านอัลกุรอานด้วยเสียงที่ไพเราะ (ในกรณีที่เขามีความสามารถ)” (บันทึกโดยอัล-บุคอรี หมายเลข 7527)

ท่านอิมามอัน-นะวะวี ได้กล่าวว่า “การอ่านแบบดัตตีล (คือการอ่านโดยเน้นเรื่องการออกเสียงและจังหวะ และค่อย ๆ อ่านอย่างตั้งใจ ชัดถ้อยชัดคำ ไม่รีบร้อน) เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้กระทำ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพิเนิจไคร์ครวญ (ในเนื้อหาของมัน) และอื่นจากนี้”

สาม... ให้นิ่งเงียบขณะที่ฟังอัลกุรอาน

ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ได้รับประโยชน์จากอัลกุรอาน และไม่ถือเป็นความผิดการที่คนคนหนึ่งจะเลือกฟังนักอ่านที่มีเสียงไพเราะและกินใจ ซึ่งมีชายคนหนึ่งได้ถามท่านอิมามอะหมัด บิน ฮัมบัล เกี่ยวกับการละหมาดในมัสญิดที่ห่างไกลจากหมู่บ้าน ท่านอิมามได้ตอบว่า “ท่านจงพิจารณาดูว่าสิ่งใดที่จะทำให้หัวใจของท่านได้รับประโยชน์มากที่สุด (ก็ให้ท่านสิ่งนั้น)”

สี่... ให้อ่านอายะฮ์ที่สร้างความซาบซึ้งใจหลายๆ ครั้ง

เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับคนที่กำลังอ่านอัลกุรอาน เมื่อเขาได้อ่านผ่านอายะฮ์ที่มีความซาบซึ้งต่อหัวใจของเขา ให้เขาเก็บเกี่ยวประโยชน์จากมัน โดยการพิเนิจพิจารณาในความหมายของอายะฮ์นั้น และให้มีความเข้าใจต่อเนื้อหาของมัน แม้ว่าเขาจะต้องใช้เวลาอยู่กับอายะฮ์นั้นเพียงอายะฮ์เดียวก็ตาม ก็ยังเป็นสิ่งที่ดีกว่าการที่เขาอ่านจนจบสูเราะฮ์โดยไม่มีพิเนิจไคร์ครวญ

ท่านอบู สุลัยมาน อัลด-ดอรอนี เราะอะหิมะฮ์สุลลอลฮู ได้กล่าวว่า “บางครั้งฉันได้ย่นละหมาดด้วยการอ่านเพียงอายะฮ์เดียวตลอดช่วงเวลาที่ทั้งห้าคืน และหากไม่เพราะว่าฉันได้ละความคิดบางช่วงออกจากมันแล้วไซ้ร้ ฉันก็คงยังอ่านมันอยู่อีกโดยไม่ผ่านไปยังอายะฮ์อื่นอย่างแน่แท้ และบางทีอายะฮ์อัลกุรอานบางอายะฮ์ก็แทบทำให้ความคิดของฉันได้โอบยบินไปกับมันเลยทีเดียว”

ห้า... ในขณะที่ท่านกำลังอ่านอัลกุรอาน ให้ท่านคิดว่าท่านคือผู้ที่อัลกุรอานได้กล่าวถึง

หลายต่อหลายคนในหมู่พวกเรา ที่ความคิดเช่นนี้ไม่ได้มีในความนึกคิดของเขา จึงทำให้เขาพลาดที่จะได้รับประโยชน์จากมัน

หก... พยายามทำให้ตัวของท่านมีส่วนร่วมกับอายะฮ์ต่างๆ อยู่ตลอด

เมื่อมีอายะฮ์หนึ่งที่พูดถึงสวรรค์ผ่านตาท่าน ก็ให้ท่านมีความรู้สึกประหนึ่งว่าท่านกำลังอยู่ในบรรยากาศนั้นและได้ลิ้มรสความสุขต่างๆ ของมัน และเมื่อมีอายะฮ์หนึ่งที่พูดถึงนรกผ่านตาท่าน ก็ให้ท่านมีความหวาดหวั่นที่จะเป็นหนึ่งในนั้น และให้ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์จากมัน และเมื่อเรื่องราวต่างๆ ในอดีตที่อัลกุรอานได้เล่าผ่านตาท่าน ก็ให้ท่านนำหัวใจของท่านไปสู่ช่วงเวลานั้น ประหนึ่งว่าท่านกำลังอยู่ในเหตุการณ์เหล่านั้นด้วยตัวเอง โดยให้ทำเช่นนี้ในทุกๆ อายะฮ์

เจ็ด... ให้พินิจใคร่ครวญในอายะฮ์ที่พรรณนาถึงคุณลักษณะของอัลลอฮ์

ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งและมีความยิ่งใหญ่ได้พรรณนาไว้ และเป็นการพรรณนาถึงการสร้างอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ เช่น การสร้างบรรดาภูเขาดิน แผ่นดิน ชั้นฟ้า แม่น้ำ และอื่นจากนี้

และจงดูตัวอย่างของอายะฮ์หนึ่งที่มีความยิ่งใหญ่ จากสุเราะฮ์ลูกมานว่า

﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ فِي أَلْفَيِّ فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾ ﴾ [لقمان: 10, 11]

ความว่า “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายโดยปราศจากเสาที่พวกเจ้าจะมองเห็นมันได้ และทรงปักเทือกเขาไว้อย่างมั่นคงในแผ่นดินเพื่อมิให้มันสั่นคลอนไปกับพวกเจ้า และทรงให้สัตว์ทุกชนิดแพร่หลายในมัน (แผ่นดิน) และเราได้ให้น้ำ (ฝน) หลั่งลงมาจากฟากฟ้าและเราได้ให้พืชทุกชนิดออกงอกออกมาเป็นคู่ ๆ อย่างดีงาม นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเจ้าจงแสดงให้ข้า (อัลลอฮ์) เห็นซิว่า อันใดเล่าที่เขาเหล่านั้นได้สร้างมันขึ้นมา ที่ไม่ใช่พระองค์ แต่ว่าบรรดาผู้อธรรมต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง” (สุเราะฮ์ลูกมาน : 10-11)

ขอให้ท่านครุ่นคิดถึงการสร้างสวรรค์ที่มีความมหัศจรรย์และมีความประณีตนี้

﴿ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴾ [النمل: 88]

ความว่า “(นั่นคือ) การสรรค์สร้างของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ทรงทำทุกสิ่งอย่างด้วยความประณีต แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงตระหนักรู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ” (สุเราะฮ์อัน-นัมล : 88)

และพึงทราบเถิดว่า การพินิจใคร่ครวญ (ตะดับบุง) นั้นจะนำพาท่านไปสู่ความยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลและผู้เป็นเจ้านายของท่าน และจะทำให้ท่านได้เห็นแก่นแท้ของโลกนี้และโลกอาคิเราะฮ์ และจะ

สร้างความกระจำงให้แกท่านถึงบั้นปลายและที่พำนักของทั้งสองกลุ่ม(ที่เป็นชาวสวรรค์และชาวนรก) และจะทำให้ความศรัทธาของท่านเพิ่มพูนขึ้น อีกทั้งยังยกระดับตัวของท่าน และจะทำให้การยืนหยัดของท่านมีความมั่นคง รวมถึงจะทำให้ท่านมีความสมถะต่อการใช้ชีวิตบนโลกนี้ และมีความปรารถนาต่อโลกอาคิเราะฮ์

ใช้แต่เท่านั้น มันจะยังคลี่คลายความวิตกกังวลของท่าน และทำให้ความเศร้าโศกได้หายไปจากท่าน ช่วยปลดปล่อยท่านจากคำครหาของมนุษย์อื่น และทำให้ท่านได้เข้าสวรรค์แห่งโลกนี้ ซึ่งมีคุณค่าอันมากมายอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ต้นฉบับเดิมจาก <http://islamhouse.com/ar/articles/420132/>

